

ЕМИЛ ВЕРХАРН
ИЗМЪКНАХ СЕ ОТ
ГЪСТАЛАКА НА СЪНЯ...

Превод от френски: Кирил Кадийски, 2004

chitanka.info

*Измъкнах се от гъсталака на съня
и жал ми беше тук да те забравя,
под клоните, сред сенките на сънната дъбрава,
а аз самият вън на слънце да се настаня.*

*Градината с пламтящи макове и ружси бе осята
и аз вървах, отвътре зазвънтял
от стихове, изляни от сребро и от кристал
в трептящия покой на светлината.*

*И изведнъж към теб се втурнах аз
с такъв голям възторг, почти в екстаз,
че стори ми се, моята душа щастлива иска
и теб да те зарадва с тая красота тъй близка,
да те събуди и изтръгне с весел звън
от здрачния шубрак на твоя сън.*

*И ето у дома съм пак, отново тъна
сред здрач и тишина блажено-сънна
и моите целувки — искрени, разискрени — звънят —
камбанен ек — сред топлите поля на твойта плът.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.